

GONDOLATOK AZ EGÉSZ NAPOS SZENTSÉGIMÁDÁSRA

A szentségimádás változtatja meg a keresztények életét

“Fontos, hogy a katolikusok felelevenítsék a szentségimádás gyakorlatát. A liturgia elsősorban adoráció. Az Egyház Isten műve, Istennek az emberért végbevitt tettei jelennek meg benne. A liturgiában kifejeződő, elsősorban eucharisztikus adoráció pedig Istenre tekintés, annak elismerése, hogy minden tőle ered, hogy mindennek, ami az emberé, rá kell találnia Istenre. A mai szekularizált világban, ahol sokan „megfeledkeznek Istenről, és úgy vélik, nincs rá szükségük az életben”, különösen fontos „megerősíteni, hogy igenis Isten az első. Ez fogja megváltoztatni a keresztények és az Egyház életét. Az Egyház, ha „elfelejti, hogy Isten a középpont, pusztán emberi intézménnyé válik.”

(+Antonio Canizares bíboros, az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció prefektusa)

Az Eucharisztia, ahol az Úr jelen van köztünk, amíg dicsőségben el nem jön, minden egyházközség középpontja. A krisztushívők tartsák a legszentebb Eucharishtiát a legnagyobb tiszteletben, melyet nem csupán azzal fejeznek ki, hogy aktívan részt vesznek a legszentebb áldozat megünneplésén és legnagyobb áhítattal és gyakran veszik magukhoz ezt a szentséget, hanem azáltal is, hogy legmélyebb imádattal is tiszteljék (lásd: Egyházi Törvénykönyv 898. kánon)

Ezért az Anyaszentegyház ajánlja minden évben a ünnepélyes szentségimádást, hogy a helyi közösség az eucharisztikus misztériumot nagy áhítattal átélmélkedje és imádja. (lásd. u.o. 942.kánon)

Ez a szentségimádási nap része az Egyház szüntelen szentségimádásának, s az Muzslai Plébánia számára ez minden évben január 21., az Ebedi Plébánia számára január 22.

898. kán. -- A krisztushívők a legnagyobb tiszteletet tanúsítsák a legszentebb eucharisztia iránt, vegyenek részt tevékenyen a legfenségebb áldozat ünneplésében, nagy áhítattal és gyakran vegyék magukhoz ezt a szentséget, és a legmélyebb imádattal tiszteljék; a lekipásztorok az erről a szentségről szóló tanítás magyarázata során gondosan tanítsák meg a hívőket erre a kötelességükre.

942. kán. -- Ajánlatos, hogy ugyanezekben a templomokban vagy kápolnáknak legyen évente megfelelő ideig tartó, még ha nem is megszakítás nélküli, ünnepélyes szentségkitétel, hogy a helyi közösség az eucharisztikus misztériumot nagy áhítattal átélmélkedje és imádja; ilyen szentségkitételt azonban a kiadott szabályok megtartásával csak akkor tartsanak, ha kellő számú hívő részvétele várható.